

[Indenrigsministeren]

brug. Vi må også indstille os på, at vi for øjeblikket ikke har udsigt til medicin, der helbreder de patienter, der er smittet med AIDS-virus.

Den nye medicin AZT, der blev anmeldt i sidste uge, kan forlænge livet og give øget livskvalitet til de allerede syge, men den kan ikke helbrede. Medicinen kan ikke behandle de AIDS-smittede, hvor sygdommen ikke er kommet i udbrud. Medicinen vil blive givet på de sygehuse, der tager sig af AIDS-patienterne, og vil således være gratis for patienterne.

Målsætningen for AIDS-indsatsen er at forhindre smittespredning og at lindre sygdommen hos dem, der allerede er smittet. Det er denne målsætning, regeringen hidtil har fulgt, og det er denne målsætning, der må følges fremover.

Tvangsforanstaltninger over for de AIDS-ramte har tidligere været drøftet i Tinget. Det er fortsat regeringens opfattelse, at tvangsforanstaltninger ikke tjener noget formål. Det er et synspunkt, som et betydeligt flertal i Folketinget har støttet. Tvangsmæssige foranstaltninger, som vi kender bl.a. i kønssygdomslovgivningen, retter sig mod sygdomme, hvor inkubationstiden er kort, hvor smitte er lig med at være syg, og hvor sygdommen kan behandles. Dette er ikke tilfældet med AIDS.

Smitterisikoen er meget lille. Der smittes ikke gennem almindelig kontakt. AIDS smitter ved seksuel kontakt og blod direkte ind i blodbanen, og beskyttelse kan opnås ved enkle forholdsregler.

Den grundlæggende tanke i bekæmpelsen af AIDS-sygdommen er information og oplysning til alle med henblik på motivation og tilskyndelse til de nødvendige ændringer i livsvanerne. Dette er ikke mindst afgørende i forhold til den, der bærer smitten, som må have tillid til myndighedernes hjælp og diskretion. Ellers vil det være umuligt at stoppe udbredelsen af sygdommen.

Bekæmpelsen af AIDS er et fælles ansvar for stat, amtskommuner og kommuner. De samlede offentlige udgifter i såvel statsligt som i kommunalt regi kan for 1986 og 1987 tilsammen anslås til ikke under 200 mill. kr. Amerne har sammen med hovedstadskommunerne gennemført en udligningsordning, der sikrer, at udgifterne i forbindelse med sygdommen deles. Det er af vital betydning for os alle, at bekæmpelsen af sygdommen

får et så godt forløb som muligt, så alle ressourcer bliver udnyttet.

Det er mit absolutte indtryk, at alle på tværs af organisatoriske skel hidtil har gjort et stort og anerkendelsesværdigt arbejde. Det gælder både det forebyggende arbejde og arbejdet med at give de syge den bedste behandling. De private foreninger yder også en stor indsats her. Det er en indsats, som også tjener resten af samfundet.

Det vil også være nødvendigt med hjælp fra massemedierne, men oplysninger bør være saglige; ellers vil der let blive sået unødigt frygt. Det er her vigtigt med et klart budskab, som kan stå uændret i offentlighedens bevidsthed. Hvis der kommer mange forskellige oplysninger frem samtidig, kan det nedsætte værdien af oplysningsaktiviteterne.

Der er gjort, hvad der medicinsk-teknisk kan gøres for at begrænse smittespredning. I 1983 blev sygdommen gjort anmeldelsespligtig. Der blev i 1984 oprettet helbredsklinikker i København, Odense og Århus. Enhver kan henvende sig anonymt for at blive undersøgt for mulig smitte enten på klinikkerne eller hos de praktiserende læger. Fra 1985 er faktorpræparater til behandling af blødere befriet for AIDS-virus. Fra januar 1986 undersøges alt blod for mulig AIDS-smitte. Af ca. 380.000 tapninger i 1986 er der fundet 9 antistofpositive. Også sæddonorer og donorer ved transplantation skal undersøges for AIDS.

Statens Seruminstitut byggede i 1986 på rekordtid et laboratorium til godt 11 mill. kr., et laboratorium, der diagnosticerer prøver for hele landet.

Yderligere forebyggelse må ske ved reel og saglig information om, hvad AIDS er, og hvorledes smitten kan undgås.

Regeringen er enig i den målsætning, der hidtil har været lagt til grund for oplysningsindsatsen. Den skal skabe opmærksomhed om AIDS. Den skal give grundlag for, at den enkelte kan overveje egen adfærd og om fornødent ændre den, og den skal ikke moralisere eller udstikke rammer for, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Der er produceret en stor mængde pjecer og andet oplysende materiale, som viser, at der allerede er gjort meget for at udbrede oplysninger om sygdommen og om smitteveje. AIDS-sekretariatet i Sundhedsstyrelsen koordinerer det sundhedsfaglige grundlag for